

Γράφει ο **Κίμων Ρηγόπουλος**

«Κι αν σου' χει μείνει μια σταλιά ντροπή, δείξε λιγάκι προσοχή», είχε πει κάποτε ο Σαββόπουλος. Ήταν ακόμα η εποχή που η ενοχή και ο Σαββόπουλος παρήγαγαν έργο και το φιλότιμο δεν είχε βγει στην παρανομία κυνηγημένο από τα απενοχοποιημένα κύμβαλα.

Τώρα εσείς ασκείτε μια κολοβή κυβερνητική εξουσία ελέω των «θεσμών» και του χειραγωγούμενου φόβου των ιθαγενών. Κάτι σαν τα απομεινάρια μιας μέρας που έγινε νύχτα αξημέρωτη. Μετά τον σεισμό λαφυραγωγείτε τα ετοιμόρροπα σπίτια των σεισμόπληκτων. Είστε κάτι σαν την πολεοδομία που το ρίχνει στο πλιάτσικο. Αγκαλιά στα μπουζούκια με τους Καμμένους περιμένετε να μεγαλώσει η παρέα με την Φώφη, τον Μπόμπολα και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει κατόπιν άνωθεν εντολών. Μην υποκρίνεστε τους θλιμμένους. Είστε απλώς θλιβεροί. Το αναγκαστικό δίκαιο της ιδιοτέλειας είναι ο καταστατικός χάρτης σας. «Και τώρα δουλειά» διακηρύσσει ο κακοήθης αρχηγίσκος σας κι εσείς σηκώνετε τα μανίκια σας για να μη λερωθείτε από το αίμα της αφαίμαξης του λαού. Είστε οι πρώτοι χειρουργοί χωρίς ιατρικό δίπλωμα. Σας αρκεί η πιστοποίηση του Σόιμπλε και της Μέρκελ. Στου κασίδα το κεφάλι και τα σκυλιά δεμένα. Ως πότε δεμένα; Αυτό θα το πει η ιστορία. Μια ιστορία που έχει συνηθίσει να ειρωνεύεται. Γι' αυτό και το μισόκλειστο μάτι της.

Ακούστε τη βουή αν δεν έχετε ολότελα κουφαθεί και μην παίζετε εν ου παικτοίς. Δείτε τον οδυρμό αν δεν σας έχει ολότελα τυφλώσει η λιγούρα για νομή μιας έρημης χώρας. Οι μεταστάσεις της αρρώστιας διαγράφονται ήδη στα σώματα και τα μυαλά σας. Κανένα αλεξίσφαιρο γιλέκο δεν μπορεί να σας προστατεύσει από την ύβρη που άγαρμπα και άτεχνα εξυφαίνετε. Με καταργημένη την συναισθηματική νοημοσύνη σας, καταφύγετε τουλάχιστον στην κοινή λογική. Καταφύγετε στην ιστορία ανιστόρητοι και δείτε ότι μετά την ύβρη καιροφυλακτεί η νέμεση. Πάντα έτσι τελειώνει το έργο το ανίερο. Ναι, ξέρω, γελάτε κάτω από τα μουστάκια σας για τις ιδεολογικές εμμονές, αυτά τα ληγμένα διαβατήρια για μιαν άλλη ζωή. Ξεκαρδιστείτε όσο αντέχει η λιπαρή καρδιά σας. Προσέξτε όμως, δέσμοι του νηπιακού πραγματισμού με το αζημίωτο, μην πνιγείτε από τα γέλια πριν καταποντιστείτε από την δρώσα ιστορία που έχει σαν την αχλάδα πίσω την ουρά.